

DATO: 29.05.2020

Sagsnr.2020-114

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 10. januar 2020, modtaget i Advokatnævnet samme dag, har Advokatrådet indklaget

advokat [A]

for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, for tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved den 26. september 2019 at have lagt hindringer i vejen for Advokatrådets tilsyn, jf. retsplejelovens § 143, stk. 4, idet han nægtede at medvirke til tilsyn med opdrags- og prisoplysninger under et tilsynsbesøg.

Parternes påstande:

Advokatrådet har principalt nedlagt påstand om, at advokat [A] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8. Advokatrådet har subsidiært nedlagt påstand om, at advokat [A] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, og mere subsidiært, at advokat [A] pålægges en skærpet bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokatrådet har i kombination med den principale påstand nedlagt påstand om midlertidig frakendelse under nævnets behandling, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

Advokatrådet har endvidere nedlagt påstand om, at advokat [A] pålægges at afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer.

Forsvareren, advokat [B], har nedlagt påstand om frifindelse.

Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, har været udskilt til særskilt behandling i medfør af § 24 a, i dagældende bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokat m.v.

Sagsfremstilling:

Advokat [A] er født i [år] og modtog advokatbeskikkelse den [...].

Ved Advokatnævnets kendelse af 27. januar 2017 blev advokat [A] pålagt en bøde på 20.000 kr. for groft at have tilsidesat god advokatskik ved ikke at have medvirket til gennemførelsen af Advokatrådets tilsynsbesøg, idet han ved tilsynsbesøg i juni 2013, november 2014 og december 2015 nægtede Advokatrådets sekretariat adgang til opdrags- og prisoplysninger.

Advokat [A] indbragte kendelsen for Retten i [bynavn], som ved dom af 1. februar 2018 stadfæstede kendelsen. Byrettens dom blev anket til [landsret], som den 5. juli 2019 stadfæstede byrettens dom. Af dombogen fremgår bl.a. følgende om landsrettens begrundelse og resultat:

"Advokat [A] har ved at nægte at lade Advokatrådet få adgang til opdrags- og prisoplysninger i de sager, der blev udvalgt ved 3 tilsynsbesøg, forhindret Advokatrådet i at udøve sin tilsynsbeføjelse med hensyn til, om god advokatskik blev iagttaget. Advokat [A] har derved hindret Advokatrådet i at beskytte hans klienters rettigheder, og advokat [A] kan ikke ved at påberåbe sig sin tavshedspligt, grundlovens § 71 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

unddrage sig Advokatrådets tilsynsbeføjelser, der ikke kan anses for uproportionale under hensyn til formålet.”

Advokat [A] anmodede den 1. august 2019 Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at indbringe dommen for Højesteret.

Advokatrådets sekretariat oplyste den 19. august 2019 advokat [A] om, at Advokatrådet ville aflægge et nyt tilsynsbesøg, og at der ville være tale om et fuldt tilsyn.

Den 4. september 2019 meddelte advokat [A] telefonisk, at han ikke havde tid til et tilsynsbesøg.

Ved brev af 6. september 2019 til advokat [A] meddelte Advokatrådets sekretariat, at datoen for tilsynsbesøget var fastsat til den 26. september 2019.

Den 25. september 2019 anmodede advokat [A] om, at tilsynsbesøget afventede Procesbevillingsnævnets afgørelse.

Samme dag, den 25. september 2019, afslog Procesbevillingsnævnet anmodningen om tredjeinstansbevilling.

Advokatrådet forsøgte den 26. september 2019 at gennemføre et tilsynsbesøg hos advokat [A]. Af Advokatrådets sekretariats notat om det passede fremgår følgende:

”Den 26. september 2019 ca. kl. 9:30 ringede jeg på døren på adressen, men der blev ikke åbnet. På døren var et skilt, hvor det fremgik, at man kunne ringe [...] for at kontakte advokaten. Jeg ringede ca. kl. 9:32 til nummeret og lagde en besked, hvor jeg oplyste hvem jeg var, formålet med min henvendelse samt anmodede om

at blive ringet op. Intet svar. Jeg blev på stedet i tilfælde af, at advokaten var forsinket.

Ca. kl. 945 ankom [A] med sin sekretær. Jeg oplyste, hvem jeg var, og hvad mit ærinde var, hvorefter han oplyste, at han ville tage et billede af mig med sin sekretærs telefon. Han udtalte sig kritisk om Advokatsamfundets tilsynsrolle og min medvirken hertil, imens han tog billedet.

Han henviste herefter til den af ham indsendte ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tredjeinstansbehandling af den i landsretten afgjorte sag vedrørende advokatens nægtelse af medvirken til tilsyn. Jeg oplyste, at han havde fået afslag på tredjeinstansbevilling. Han inviterede mig herefter indenfor.

Han udtrykte overraskelse over Procesbevillingsnævnets afgørelse og oplyste, at han i så fald ville indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Han oplyste endvidere, at han ikke havde tid til et tilsyn den pågældende dag, samt at tilsynet skulle omberammes til en anden dag.

Jeg oplyste ham om Advokatsamfundets forsøg på at beramme tilsyn med advokatens medvirken samt om brevet vedrørende berammelse.

Jeg meddelte ham, at i tilfælde af at han ikke medvirkede til tilsynet den pågældende dag ville dette være nægtelse af at medvirke til Advokatsamfundets tilsyn.

Han gentog, at han ikke havde tid den pågældende dag, men at han gerne ville medvirke til at finde et nyt tidspunkt for et tilsynsbesøg uden at han dog var indstillet

på at give adgang til klienternes korrespondance, herunder opdrags- og

prisoplysning.

Jeg meddelte ham, at han skal kontakte Advokatsamfundet med henblik på omberømmelse af tilsynet, men han må være indstillet på, at det vil blive betragtet som nægtelse af medvirken til tilsyn, at han ikke vil medvirke d.d., ligesom han ikke vil give adgang til opdrags- og prisoplysning.

Herefter meddelte han, at jeg omgående skulle forlade kontoret. Jeg forlod stedet ca. kl. 9:50.

Han var gennem hele det korte besøg lettere ophidset og afslutningsvist moderat ophidset.”

Ved brev af 5. november 2019 til Advokatrådets sekretariat oplyste advokat [A], at han havde besluttet sig for at anmode Procesbevillingsnævnet om at genoptage sagen med henblik på 3. instansbevilling, idet han i tilfælde af, at dette ikke kunne lade sig gøre, ville indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Han anførte endvidere bl.a.:

”Som bekendt er det min opfattelse, at I ikke har adgang til mit kontor og ej heller min korrespondance.

Det skal erkendes, at I har ret til at føre tilsyn med visse af de ting, der er nævnt i jeres skema for tilsynsbesøg.

I har ret til at sikre jer, at jeg har tegnet fornøden advokatansvarsforsikring. Til opfyldelse af pligten til at dokumentere dette fremsendes hoslagt skrivelse af oktober 2019 fra [forsikringsselskab], der viser, at jeg fortsat har den police, som jeg altid har haft, og som I allerede er bekendt med.

Jeg vedlægger endvidere dokumentation for, at præmien for advokatansvarsforsikringen er betalt for perioden 01.05.2019-01.05.2020.

For så vidt angår efteruddannelse, har I for tidligere tilsyn dokumentation for, at jeg har deltaget i de nødvendige kurser. 3 årsperioden er endnu ikke udløbet, så tilsyn vedrørende dette forhold er ikke relevant.

For så vidt angår interessekonflikter og hvidvaskloven bemærkes, at jeg er et enmandsadvokatfirma, og at alle transaktioner går igennem undertegnede, så for så vidt angår hvidvaskerloven følger jeg de regler, der er i denne. I øvrigt har jeg kun kendte klienter.

For så vidt angår tilsyn med selskabsreglerne bemærkes, at det har I vist ikke adgang til, men i det omfang I mener, at det også er en pligt, foreslår jeg, at I selv indhenter oplysninger i CVR-registreret. Jeg ejer alle anparterne.

For så vidt angår overholdelse af klientkontoreglerne, indgives der hvert år en klientkontoerklæring underskrevet af såvel revisor som undertegnede. Jeg har aldrig haft en eneste antegnelse. Jeg går derfor ud fra, at I ikke skal have nogen dokumentation p.t., men afventer den årlige erklæring.”

Ved Advokatnævnets kendelse af 26. februar 2020 blev Advokatrådets påstand om, at advokat

[A] midlertidigt skulle frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, ikke taget til følge. Af kendelsen fremgår bl.a. følgende:

”Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 147 c, stk. 5, at Advokatnævnet under behandlingen af en sag efter § 147 c, stk. 8, midlertidigt kan frakende en advokat retten til at udøve advokatvirksomhed, hvis Advokatnævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 8, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at advokaten under sagens behandling groft eller oftere

gentagent vil overtræde sine pligter som advokat.

Ifølge forarbejderne til bestemmelsen forudsættes, at midlertidig frakendelse kun bringes i anvendelse under særlige omstændigheder, hvor det er forbundet med en direkte, overhængende fare for klienternes midler eller overtrædelse af advokatreglerne i øvrigt, at advokaten fortsætter med at fungere som advokat under sagens behandling, og hvor denne fare ikke kan afhjælpes på anden måde.

5 medlemmer udtaler:

Efter en vurdering af graden af overhængende fare sammenholdt med sagens konkrete omstændigheder, finder disse medlemmer, at det ikke er godtgjort, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at frakende advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed under sagens behandling. Disse medlemmer stemmer derfor for, at Advokatrådet påstand om midlertidig frakendelse ikke tages til følge.

2 medlemmer udtaler:

Det må lægges til grund, at advokat [A] har truffet et bevidst valg om ikke at give Advokatrådet adgang til opdrags- og prisoplysninger, og at advokat [A] således også fremadrettet groft vil overtræde de advokatetiske regler. På den baggrund og henset til advokat [A]s fortsatte manglende efterlevelse, finder disse medlemmer, at der er begrundet mistanke om, at betingelserne for at frakende advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed er til stede. Disse medlemmer stemmer derfor for, at advokat [A] midlertidigt frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, således at Advokatrådets påstand om, at advokat [A] midlertidigt frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, ikke tages til følge.”

Advokat [A] har den 17. marts 2020 indbragt [landsret]s dom af 5. juli 2019 for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 12 nævnsmedlemmer.

De nævnsmedlemmer, der deltog ved behandlingen af spørgsmålet om midlertidig frakendelse, jf. Advokatnævnets kendelse af 26. februar 2020, har ikke deltaget ved behandlingen af nærværende sag, jf. § 25 i bekendtgørelse nr. 528 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Ved sagens behandling mødte anklageren, [X], forsvareren, advokat [B], og advokat [A].

Advokat [A] forklarede bl.a., at hans klienter har krav på fortrolighed, og der efter hans opfattelse ikke er hjemmel til, at Advokatrådet kan få adgang til hans korrespondance med klienterne. Retsplejelovens § 143, stk. 3 og 4, må ses i lyset af EMRK artikel 8 og grundlovens

- 72, der beskytter fortroligheden, og bestemmelserne er ikke omfattet af undtagelserne til tavshedspligten. Der er da heller ikke praksis, der understøtter synspunktet om, at Advokatrådet har ret til at få indsigt i advokatens korrespondance med dennes klienter. Advokat [A] har dog valgt i medfør af grundlovens § 63 at tilbyde at udlevere de ønskede oplysninger til Advokatrådet, og rådet kan derfor få indsigt heri. Advokat [A] har endvidere anført, at han, hvis han havde medvirket ved tilsynsbesøget den 26. september 2019, ville have tilsidesat hensynet til sine klienter og dermed handlet i strid med god advokatskik, idet han havde sager med tidsfrister, der skulle overholdes.

Parternes anbringender og procedure:

Anklageren, [X], gjorde til støtte for de nedlagte påstande særligt gældende, at advokat [A] groft har overtrådt sine pligter som advokat ved at have hindret

Advokatrådet i at gennemføre tilsyn med efterlevelse af reglerne om opdrags- og prisoplysning. Der har således ikke været ført tilsyn med advokat [A]s opdrags- og prisoplysninger siden 2. kvartal 2013, hvor han blev udtaget til tilsyn, hvilket betyder, at Advokatrådet ikke har haft mulighed for at beskytte hans forbrugerklienters rettigheder. Det må anses som en skærpende omstændighed, at det aktuelle forhold i forbindelse med tilsynsbesøget den 26. september 2019 er begået efter [landsret]s dom af 5. juli 2019 og efter ikrafttræden af retsplejelovens § 143, stk. 4, den 1. juli 2019, hvorefter det udtrykkeligt blev hjemlet, at advokater ikke må lægge hindringer i vejen for gennemførelsen af Advokatrådets tilsyn. Det bemærkes, at retsplejelovens § 143, stk. 3, er en præcisering og videreførelse af den hidtidige retstilstand, hvorefter Advokatrådet kan kræve alle oplysninger af advokater og deres autoriserede fuldmægtige, herunder arbejds papirer, korrespondance og andre dokumenter. Dette fremgår også af [landsret]s dom af 5. juli 2019. Der var således klar hjemmel til for Advokatrådet at få udleveret de pågældende oplysninger; både ved tilsynsbesøget den 26. september 2019 og ved tidligere tilsynsbesøg. Af Advokatnævnets praksis følger da også, at en advokat har pligt til at give skriftlig opdrags- og prisoplysning til forbrugerklienter, og denne praksis har været omtalt i Advokaten.

Advokat [A] er af Advokatnævnet blevet pålagt at betale gradvist større og større bøder, senest er han ved kendelser af 31. oktober 2019 blevet pålagt to bøder på 60.000 kr. for grov tilsidesættelse af god advokatskik. Det følger af Advokatnævnets praksis, jf. bl.a. nævnets kendelser af 6. april 2018 og 12. april 2019, at nævnet kan lade tidligere kendelser indgå ved vurderingen af, om en advokat for fremtiden vil udøve forsvarlig advokatvirksomhed, selvom de pågældende kendelser er indbragt for domstolene og endnu ikke er endelige.

Advokat [A] har således truffet et bevidst valg om at nægte at give Advokatrådet adgang til opdrags- og prisoplysninger. Han har anmodet Advokatrådets tilsynsmedarbejder om at forlade sit kontor og har efterfølgende ved skrivelse af 5. november 2019 og under skriftvekslingen af nærværende sag fastholdt, at Advokatrådet ikke har ret til at få adgang til hans opdrags- og prisoplysninger, hvilket må anses som en grov tilsidesættelse af god advokatskik, ikke mindst, da advokat [A] tidligere er sanktioneret for at have hindret Advokatrådets udøvelse af det pligtmæssige tilsyn. På den baggrund, og henset til advokat [A]s mange sanktioner for manglende efterlevelse af reglerne for advokaters virksomhed, og idet der ikke er noget, der tyder på, at advokat [A] fremover vil udlevere de pågældende oplysninger, finder Advokatrådet, at betingelserne for at frakende advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed er til stede.

Forsvareren, advokat [B], gjorde til støtte for påstanden om frifindelse særligt gældende, at det bestrides, at advokat [A] den 26. september 2019 lagde hindringer i vejen for Advokatrådets tilsyn. Advokat [A] havde om morgenen den 26. september 2019 en forventning om, at tilsynsbesøget ville blive udsat, idet han på daværende tidspunkt ikke var bekendt med

Procesbevillingsnævnets afgørelse, og idet han efter ordlyden af Advokatrådets brev af 6. september 2019 havde fået opfattelse af, at der fra Advokatrådets side var enighed om, at tilsynsbesøget først skulle gennemføres, når Procesbevillingsnævnet havde truffet afgørelse. Desuden havde han frister i to sagskomplekser, der formentlig ikke kunne forlænges, hvilket han forsøgte at forklare Advokatrådets repræsentant. Da advokat [A] af Advokatrådets repræsentant blev oplyst om procesbevillingsnævnets afgørelse, inviterede han repræsentanten indenfor. Han tilkendegav over for Advokatrådets repræsentant, at han gerne ville medvirke til tilsyn på et senere tidspunkt, men han oplyste også, at han ikke mente – og fortsat ikke mener – at der kan iværksættes indgreb uden begrundelse, hvilken opfattelse understøttes af forarbejderne til den nye retsplejelovs § 143, stk. 3, og EMRK artikel 8. Advokatrådets repræsentant gav dog heller ingen konkret begrundelse for indgrebet, og pris- og opdragsoplysninger blev i øvrigt slet ikke drøftet på dette tidspunkt. Advokat [A]s opfattelse af hjemmelsspørgsmålet er blevet bekræftet med ændringen af retsplejelovens § 143, stk. 3, hvorved Advokatrådet har fået hjemmel til at kræve alle oplysninger af advokater, og Procesbevillingsnævnets afslag på tredjeinstansbevilling må skyldes, at sagen efter reparationen af hjemmelsmanglen ikke fremadrettet anses for principiel.

Det er endvidere anført, at advokat [A] fortsat er af den opfattelse, at der ikke gælder en generel regel om, at forbrugerklienter på skrift skal modtage opdrags- og prisoplysninger, men at dette må bero på sagens nærmere omstændigheder, herunder den konkrete "sociale relation" mellem advokat og klient. Det kan heller ikke antages, at Højesteret i dommen U2012.616H har taget stilling til, om der er et skriftlighedskrav eller ej vedrørende opdrags- og prisoplysninger, og advokat [A] er således ikke enig i landsrettens fortolkning af dommen. Advokat [A] har dog valgt ud fra princippet i grundlovens § 63 at give alle sine forbrugerklienter skriftlige opdrags- og prisoplysninger, og han har anmodet om klienternes samtykke til at lade Advokatrådets tilsyn få indsigt heri. Alle klienter har nu – efter en vis overtalelse – givet samtykke, og tilsynet kan derfor, hvis det finder betingelserne herfor opfyldt, få indsigt i eller få udleveret advokat [A]s opdrags- og

prisoplysningsskrivelser til forbrugerklinter. Grunden til, at advokat [A] har fundet det nødvendigt at indhente samtykke, er, at han uden samtykke ville bryde sin fortrolighedspligt og dermed handle strafbart.

Advokat [B] har videre anført, at advokat [A]s eventuelle fejl den 26. september 2019 hverken i sig selv eller i forening med advokat [A]s tidligere kendelser er af en sådan karakter og grovhed, der kan begrunde, at han efter mere end 30 års upåklagelig virke skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed. Advokat [A] har aldrig været indbragt for Advokatnævnet af en klient, og han har heller aldrig modtaget berettigede salærklager. Der er ikke noget, der tyder på, at advokat [A] forsøger at skjule noget for Advokatrådet, eller at reglerne ikke overholdes på advokat [A]s kontor, idet bemærkes, at han ved brev af 5. november 2019 over for Advokatrådet selv redegjorde for væsentlige forhold som forsikring m.v. Selv i tilfælde af, at der skulle vise sig at være givet utilstrækkelige opdrags- og prisoplysninger til forbrugerklinterne, vil dette aldrig være forhold, der vil kunne føre til en frakendelse. For så vidt angår de tidligere kendelser om ytringer fremsat i det verserende ægtefælleskifte, er der tale om ytringer fremsat i processkrifter, og der ses ikke tidligere at være givet bøder for fremsatte udtalelser i processkrifter, ligesom der ikke ses at være givet bøder i verserende tvister, og en sag må skulle være afsluttet, før disciplinære sanktioner kan komme på tale. De afsagte kendelser om advokat [A]s overskridelse af ytringsfrihedens grænser er i øvrigt indbragt for domstolene, hvor de fortsat verserer, og de bør derfor heller ikke af denne grund tillægges betydning ved Advokatnævnets afgørelse af, om der bør ske frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Tidligere sanktioner:

Ved Advokatnævnets kendelse af 27. januar 2017 blev advokat [A] pålagt en bøde på 20.000 kr. for groft at have tilsidesat god advokatskik ved at have undladt på behørig vis at medvirke ved Advokatrådets tilsyn. Kendelsen blev stadfæstet ved Retten i [bynavn]s dom af 1. februar 2018 og [landsret]s dom af 5. juli 2019. Procesbevillingsnævnet har den 25. september 2019 afvist advokat [A]s ansøgning om tredjeinstansbevilling.

Ved Advokatnævnets kendelser af 20. december 2017 blev advokat [A] pålagt to bøder på hver 10.000 kr. for uberettigede ytringer om modparten. Kendelserne er indbragt for retten.

Ved Advokatnævnets kendelser af 21. november 2018 blev advokat [A] pålagt to bøder på hver 10.000 kr. for uberettigede ytringer om modparten. Kendelserne er indbragt for retten.

Ved Advokatnævnets kendelse af 29. maj 2019 blev advokat [A] pålagt en bøde på 20.000 kr. for uberettiget at have opkrævet inkassoomkostninger og for at have undladt at redegøre for en renteberegning. Ved Retten i [bynavn]s dom af 12. februar 2020 blev kendelsen stadfæstet med de ændringer, at kendelsens bestemmelse om, at advokat [A] havde tilsidesat god advokatskik ved ikke at efterkomme en anmodning om at redegøre for en renteberegning, blev ophævet, og at bøden blev nedsat til 10.000 kr. Advokat [A] har ansøgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke dommen.

Ved Advokatnævnets kendelser af 31. oktober 2019 blev advokat [A] pålagt to bøder på hver 60.000 kr. for uberettigede ytringer om modparten. Kendelserne er indbragt for retten.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Skyldsspørgsmålet:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Herunder skal en advokat, når klienten er forbruger, i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på en klar og entydig måde skriftligt og direkte oplyse klienten om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, og, hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne honorarets størrelse, enten oplyse, hvordan honoraret vil blive beregnet eller give et begrundet overslag.

Det følger af retsplejelovens § 143, stk. 2, at Advokatrådet fører tilsyn med advokaterne med henblik på at sikre, at advokaterne handler i overensstemmelse med de pligter, stillingen medfører. En af Advokatrådets metoder til at føre det pligtmæssige tilsyn med de danske advokater og advokatvirksomheder er bl.a. at gennemføre et tilsynsbesøg. Det påhviler en advokat at medvirke hertil.

Advokatnævnet lægger til grund, at advokat [A] under tilsynsbesøget den 26. september 2019 nægtede Advokatrådets sekretariat adgang til pris- og opdragsoplysninger.

Nævnet finder, at advokat [A] herved har undladt på behørig vis at medvirke til gennemførelsen af det udmeldte tilsynsbesøg, og herved har lagt hindringer i vejen for Advokatrådets tilsyn. Under hensyntagen til, at advokat [A] på tidspunktet for det udmeldte tilsynsbesøg var bekendt med [landsret]s dom af 5. juli 2019, finder nævnet, at advokat [A] herved har handlet særdeles groft i strid med god advokatskik. Den omstændighed, at advokat [A] forud for tilsynsbesøget den 26. september 2019 ikke var bekendt med, at Procesbevillingsnævnet dagen forinden det udmeldte tilsynsbesøg havde meddelt afslag på tredjeinstansbevilling, kan ikke føre til en anden vurdering.

Sanktionen:

Advokat [A] blev ved Advokatnævnets kendelse af 27. januar 2017 pålagt en bøde på 20.000 kr., ved kendelser af 20. december 2017 pålagt to bøder på hver 10.000 kr., ved kendelser af 21. november 2018 pålagt to bøder på hver 10.000 kr., ved kendelse af 29. maj 2019 pålagt en bøde på 20.000 kr., der ved Retten i [bynavn]s dom af 12. februar 2020 blev ændret til en bøde på

10.000 kr. Advokat [A] blev senest ved Advokatnævnets kendelser af 31. oktober 2019 pålagt to bøder på hver 60.000 kr. for uberettigede ytringer om modparten.

Advokat [A] har særdeles groft tilsidesat god advokatskik ved at undlade at medvirke til gennemførelsen af Advokatrådets tilsynsbesøg.

9 medlemmer udtaler:

Disse medlemmer finder, at der for nu ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at advokat

[A] ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Disse medlemmer har herved lagt vægt på, at advokat [A] har givet Advokatrådet adgang

til øvrige, nødvendige oplysninger til brug for Advokatrådets tilsyn, ligesom han i forbindelse med skriftvekslingen af nærværende sag har tilkendegivet, at Advokatrådet kan få adgang til hans opdrags- og prisoplysningsskrivelser til forbrugerklienter.

På den baggrund, sammenholdt med karakteren af de tidligere kendelser mod advokat [A], stemmer disse medlemmer for, at påstanden om, at advokat [A] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, ikke tages til følge. Der er herefter ikke grundlag for at pålægge advokat [A] at betale sagsomkostningerne til den udpegede forsvarer, jf. § 23, stk. 5, i bekendtgørelse om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v., og disse medlemmer stemmer derfor for, at Advokatrådets påstand herom heller ikke tages til følge.

Disse medlemmer stemmer for, at advokat [A] pålægges en bøde på 80.000 kr., idet der ved sanktionsfastsættelsen er lagt vægt på grovheden af tilsidesættelsen, og at der i relation til kendelsen af 27. januar 2017 foreligger gentagelsesvirkning.

Henset til tilsidesættelsens grovhed stemmer disse medlemmer endvidere for at frakende advokat

[A] retten til at udøve advokatvirksomhed betinget på vilkår af, at advokat [A] i en prøvetid på 5 år fra Advokatnævnets afgørelse ikke tilsidesætter de pligter, stillingen som advokat medfører, under sådanne omstændigheder, at han efter en samlet bedømmelse skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed.

3 medlemmer udtaler:

Henset til forholdets grovhed og den omstændighed, at advokat [A] tidligere er pålagt en række sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, finder disse medlemmer tilstrækkeligt grundlag for at antage, at advokat [A] ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, således at advokat [A] pålægges en bøde på 80.000 kr. og herudover betinget frakendes retten til at udøve

advokatvirksomhed med en prøvetid på 5 år.

Påstanden om, at advokat [A] pålægges at betale omkostningerne til den udpegede forsvarer, tages ikke til følge.

Advokat [A] kan forlange Advokatnævnets kendelse indbragt for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen. For så vidt angår bøden henvises til retsplejelovens § 147 d, mens der for så vidt angår den betingede frakendelse henvises til retsplejelovens § 147 e, idet anmodningen for denne del skal fremsættes over for justitsministeren.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 80.000 kr.

Advokat [A] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed betinget på vilkår af, at advokat

[A] i en prøvetid på 5 år fra Advokatnævnets afgørelse ikke tilsidesætter de pligter, stillingen som advokat medfører, under sådanne omstændigheder, at han efter en samlet vurdering skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen